

USTAWA
z dnia 21 grudnia 2000 r.

o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych¹⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa reguluje sprawy jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz organizację i zasady działania Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 2.

Przepisy ustawy nie dotyczą:

- 1) artykułów rolno-spożywczych wytwarzanych na własny użytek;
- 2) materiału siewnego roślin rolniczych, ogrodniczych i zielarskich w rozumieniu przepisów o nasiennictwie;
- 3) sprzedaży artykułów rolno-spożywczych dokonywanej przez ich producentów w gospodarstwie bezpośrednio konsumentom, z wyłączeniem produktów objętych wspólną organizacją rynku wina;

Opracowano na podstawie t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225, Nr 208, poz. 1541, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1346, Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (Dz.Urz. WE L 186 z 30.06.1989, str. 21, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 1, z późn. zm.),
- 2) dyrektywy Rady 91/238/EWG z dnia 22 kwietnia 1991 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (Dz.Urz. WE L 107 z 27.04.1991, str. 50; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 275),
- 3) dyrektywy Rady 92/11/EWG z dnia 3 marca 1992 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (Dz.Urz. WE L 65 z 11.03.1992, str. 32; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 11, str. 81),
- 4) dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz.Urz. WE L 109 z 6.05.2000, str. 29, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 75, z późn. zm.).

- 4) wymagań zdrowotnych, sanitarnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych dotyczących artykułów rolno-spożywczych określonych w odrębnych przepisach;
- 5) owoców i warzyw, których wymagania jakości handlowej określają przepisy Unii Europejskiej.

Art. 3.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) artykuły rolno-spożywcze – produkty rolne, runo leśne, dziczyznę, organizmy morskie i słodkowodne w postaci surowców, półproduktów oraz wyrobów gotowych otrzymywanych z tych surowców i półproduktów, w tym środki spożywcze;
- 2) żywność (środek spożywczy) – każdą substancję lub produkt w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.Urz. WE L 31 z 01.02.2002);
- 3) (uchylony);
- 4) obrót – czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 5) jakość handlowa – cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi;
- 6) opakowany środek spożywczy – środek spożywczy w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 19 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225);
- 7) partia produkcyjna – określoną ilość artykułu rolno-spożywczego wyprodukowanego, przetworzonego lub zapakowanego w praktycznie takich samych warunkach;
- 8) próbka – część partii produkcyjnej pobraną jednorazowo, w sposób losowy, w celu kontroli lub oceny w zakresie jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego;
- 9) producent – osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która:
 - a) produkuje lub paczkuje artykuły rolno-spożywcze, lub
 - b) wprowadza artykuły rolno-spożywcze do obrotu, jeżeli działalność ta jest zarejestrowana na terytorium któregoś z państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 10) artykuł rolno-spożywczy zafałszowany – produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego

rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Rozdział 2

Jakość handlowa

Art. 4.

1. Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.
2. Określenie wymagań w zakresie jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego może nastąpić w szczególności przez ustalenie jego klasy jakości.

Art. 5.

Opakowania artykułów rolno-spożywczych wprowadzanych do obrotu powinny zapewniać zachowanie cech istotnych dla danego rodzaju artykułu rolno-spożywczego, decydujących o jego tożsamości.

Art. 6.

1. Artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.
2. Do znakowania artykułów rolno-spożywczych stosuje się odpowiednio wymagania określone w art. 45 ust. 2, art. 46 ust. 1 pkt 1 i art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.
3. Do reklamy oraz do prezentacji artykułów rolno-spożywczych, w tym w szczególności w odniesieniu do ich kształtu, wyglądu lub opakowania, zastosowanych materiałów opakowaniowych, sposobu prezentacji oraz otoczenia, w jakim są prezentowane, stosuje się odpowiednio wymagania określone w art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.
4. Wymóg znakowania w języku polskim nie dotyczy artykułów rolno-spożywczych przeznaczonych do wywozu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7.

1. Oznakowanie artykułu rolno-spożywczego zawiera informacje istotne z punktu widzenia jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego, w szczególności:
 - 1) nazwę, pod którą artykuł rolno-spożywczy jest wprowadzany do obrotu;
 - 2) inne dane umożliwiające identyfikację artykułu rolno-spożywczego oraz odróżnienie go od innych artykułów rolno-spożywczych.
2. W przypadku artykułu rolno-spożywczego będącego środkiem spożywczym:
 - 1) nazwa powinna odpowiadać wymaganiom określonym w art. 47 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia;
 - 2) oznakowanie opakowanych środków spożywczych zawiera dane identyfikujące producenta albo producentów, w tym firmę albo nazwę i adres, albo imię, nazwisko i adres.

Art. 7a.

1. Artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu znakuje się ponadto widocznym, czytelnym i nieusuwalnym kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej, umożliwiającym identyfikację artykułu rolno-spożywczego z danej partii produkcyjnej.
2. Kod identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1, jest nadawany przez producenta.

Art. 8. (uchylony).**Art. 9.**

Artykuły rolno-spożywcze należy składować i transportować w sposób zapewniający utrzymanie ich właściwej jakości handlowej.

Art. 10.

1. Artykuły rolno-spożywcze przywożone z państw niebędących członkami Unii Europejskiej, z wyłączeniem państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, mogą być dopuszczone do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego, pod warunkiem przeprowadzenia kontroli jakości handlowej przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
- 1a. W przypadku konieczności wykonania badań laboratoryjnych artykuły, o których mowa w ust. 1, mogą być za zgodą organu celnego:
 - 1) składowane w miejscu i na warunkach określonych przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, do czasu uzyskania wyników badań pobranych przez ten organ próbek, albo
 - 2) skierowane do miejsca przeznaczenia i poddane badaniom laboratoryjnym przez właściwy miejscowo organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W przypadku wydania przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych decyzji o zakazie wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu, o której mowa w art. 30 ust. 1, organ celny odmawia przyjęcia zgłoszenia celnego, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi wykaz artykułów rolno-spożywczych, o których mowa w ust. 1, oraz ich minimalne ilości podlegające kontroli jakości handlowej, kierując się znaczeniem tych artykułów dla rynku krajowego.

Art. 11. (uchylony).

Art. 12.

1. Podjęcie działalności gospodarczej w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania i obrotu artykułami rolno-spożywczymi podlega zgłoszeniu wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zgłaszającego, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:
 - 1) rolników, w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, w zakresie prowadzonej działalności rolniczej oraz podmiotów wyrabiających wino gronowe lub moszcz gronowy z winogron pochodzących z upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) podjęcia działalności gospodarczej w zakresie obrotu detalicznego artykułami rolno-spożywczymi.
3. Zgłoszenia dokonuje się nie później niż w dniu rozpoczęcia działalności gospodarczej; zgłoszenie zawiera:
 - 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i siedzibę zgłaszającego;
 - 2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej, w tym informację o działalności eksportowej;
 - 3) wskazanie miejsca produkcji, składowania lub konfekcjonowania artykułów rolno-spożywczych.
- 3a. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3, dołącza się aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego lub zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej.
4. Zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, należy zgłosić wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.

Art. 13.

1. Artykuły rolno-spożywcze charakteryzujące się specyficznymi cechami jakości handlowej lub wymaganiami jakości handlowej, w szczególności w zakresie sposobu produkcji, składu lub właściwości organoleptycznych, mogą być oznakowane znakiem jakości.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku jakości, mając na względzie, aby znak kojarzył się powszechnie z produkcją roślinną lub zwierzęcą.
3. Znak jakości przyznaje minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
4. Wniosek o przyznanie znaku jakości producent artykułu rolno-spożywczego składa do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.
5. (uchylony).
6. (uchylony).
7. (uchylony).
8. (uchylony).
9. (uchylony).
10. (uchylony).
11. (uchylony).

Art. 14.

1. Znak jakości przyznawany jest na okres 3 lat.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, może, w drodze decyzji, cofnąć przyznanie znaku jakości przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli artykuł rolno-spożywczy przestanie spełniać wymagania jakościowe, o których mowa w art. 13 ust. 1.

Art. 15.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:

- 1) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi szczegółowy zakres informacji podawanych w oznakowaniu opakowanych środków spożywczych i środków spożywczych bez opakowań przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta finalnego lub do zakładów żywienia zbiorowego oraz sposób znakowania tych środków spożywczych, z wyłączeniem znakowania wartością odżywczą,
- 2) może określić inne szczegółowe wymagania w zakresie jakości handlowej niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup,
- 3) może określić szczegółowe wymagania w zakresie składowania lub transportu niektórych artykułów rolno-spożywczych,
- 4) określi szczegółowy zakres i sposób znakowania niektórych grup i rodzajów artykułów rolno-spożywczych kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej,
- 5) może określić sposób żywienia lub warunki chowu zwierząt, mające wpływ na jakość handlową artykułów rolno-spożywczych otrzymywanych z tych zwierząt,

6) może określić szczegółowy zakres i sposób znakowania nieprzeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta finalnego niektórych grup i rodzajów opakowanych artykułów rolno-spożywczych lub artykułów rolno-spożywczych bez opakowań

– mając na względzie konieczność zapewnienia nabywcy niezbędnych informacji umożliwiających porównanie nabywanego artykułu rolno-spożywczego z innymi artykułami rolno-spożywczymi tego samego rodzaju, zapobieganie nieuczciwym praktykom rynkowym oraz zapewnienie właściwej jakości handlowej tych artykułów.

Art. 15a.

1. Tusze wieprzowe oraz wołowe poddaje się klasyfikacji i oznacza się znakiem klasy jakości handlowej ustalonej dla danej tuszy, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach Unii Europejskiej²⁾.
2. Tusze innych zwierząt mogą być klasyfikowane i oznaczane znakiem klasy jakości handlowej.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:
 - 1) tusz pochodzących ze świń użytych do rozrodu;
 - 2) tusz wieprzowych pochodzących z rzeźni, w których poddaje się ubojowi:
 - a) nie więcej niż 200 świń tygodniowo średniorocznie lub
 - b) wyłącznie świnię urodzoną i tuczoną w tuczarniach tych rzeźni oraz dokonuje się rozbioru wszystkich uzyskanych tusz;
 - 3) tusz wołowych pochodzących z rzeźni, w których poddaje się ubojowi:
 - a) nie więcej niż 75 sztuk bydła dojrzałego tygodniowo średniorocznie lub

²⁾ 1) rozporządzenie Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych (Dz.Urz. WE L 301 z 20.11.1984, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 126, z późn. zm.),
2) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2967/85 z dnia 24 października 1985 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych (Dz.Urz. WE L 285 z 25.10.1985, str. 39, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 252, z późn. zm.),
3) rozporządzenie Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustalające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz dorosłego bydła (Dz.Urz. WE L 123 z 7.05.1981, str. 3, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 20, z późn. zm.),
4) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 563/82 z dnia 10 marca 1982 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 ustanawiającego rynkowe ceny dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.Urz. WE L 67 z 11.03.1982, str. 23, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 118, z późn. zm.),
5) rozporządzenie Rady (EWG) nr 1186/90 z dnia 7 maja 1990 r. rozszerzające zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.Urz. WE L 119 z 11.05.1990, str. 32; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 68),
6) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 344/91 z dnia 13 lutego 1991 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.Urz. WE L 41 z 14.02.1991, str. 15, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 125, z późn. zm.),
7) rozporządzenie Komisji (WE) nr 103/2006 z dnia 20 stycznia 2006 r. przyjmujące dodatkowe przepisy dla stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz bydła dojrzałego (Dz.Urz. UE L 17 z 21.01.2006, str. 6).

- b) niewielkie ilości zwierząt na podstawie umowy z właścicielem.
- 3a. Za liczbę sztuk poddawanych ubojowi tygodniowo średniorocznie przyjmuje się średnią za ostatni rok kalendarzowy.
- 3b. W przypadku gdy średnia liczba sztuk poddawanych ubojowi za ostatni rok kalendarzowy jest niższa od wielkości określonych w ust. 3 pkt 2 lit. a lub pkt 3 lit. a, za liczbę sztuk poddawanych ubojowi tygodniowo średniorocznie przyjmuje się średnią za okres ostatnich dwóch lat poprzedzających rok kalendarzowy, w którym ma być prowadzona klasyfikacja.
- 3c. Organ Inspekcji właściwy ze względu na miejsce poddawania zwierząt ubojowi może wystąpić z wnioskiem do podmiotu obowiązującego do prowadzenia klasyfikacji tusz, o których mowa w ust. 1, o przekazanie informacji o planowanych terminach poddawania zwierząt ubojowi we wskazanym w tym wniosku okresie. Okres ten nie może być dłuższy niż trzy miesiące. Informacje o planowanych terminach poddawania zwierząt ubojowi przekazuje się w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.
- 3d. Podmiot poddający zwierzęta ubojowi składa właściwemu ze względu na miejsce poddawania zwierząt ubojowi organowi Inspekcji kwartalną i roczną informację o liczbie uzyskanych tusz:
- 1) wołowych i wieprzowych;
 - 2) w poszczególnych kategoriach oraz klasach uformowania i otluszczenia – w odniesieniu do tusz bydła dojrzałego, jeżeli poddawał tusze klasyfikacji;
 - 3) w poszczególnych klasach mięsności – w odniesieniu do tusz wieprzowych, jeżeli poddawał tusze klasyfikacji.
- 3e. Informację, o której mowa w ust. 3d, składa się w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po kwartale lub roku, którego informacja dotyczy.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:
- 1) określi szczegółowy sposób oznaczania klasy jakości handlowej tusz wieprzowych oraz tusz wołowych,
 - 2) określi wzory formularzy służących do sporządzania informacji, o których mowa w ust. 3d,
 - 3) może określić rodzaje tusz innych zwierząt oznaczanych znakiem klasy jakości handlowej oraz sposób ich oznaczania tym znakiem
- mając na względzie potrzebę zastosowania do tych czynności odpowiednich urządzeń, określenia warunków klasyfikacji umożliwiającej jednolitą rejestrację cen rynkowych oraz zapewnienia odpowiedniej zapłaty producentom.

Rozdział 3

Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych

Art. 16.

1. Tworzy się Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwaną dalej „Inspekcją”.
2. Inspekcja podlega ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

Art. 17.

1. Do zadań Inspekcji należy:

- 1) nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych, a w szczególności:
 - a) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji i obrocie, w tym wywożonych za granicę,
 - b) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przywożonych spoza państw członkowskich Unii Europejskiej oraz spoza państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w tym kontrola graniczna tych artykułów,
 - c) dokonywanie oceny i wydawanie świadectw w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
 - d) powiadamianie podpunktu krajowego punktu kontaktowego w ramach sieci systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach (systemu RASFF) o podjętych decyzjach dotyczących niebezpiecznych artykułów rolno-spożywczych,
 - e) kontrola artykułów rolno-spożywczych posiadających zarejestrowane na podstawie przepisów o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne albo będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami oraz współpraca z jednostkami sprawującymi taką kontrolę w innych państwach;
- 2) kontrola warunków składowania i transportu artykułów rolno-spożywczych;
- 3) (uchylony);
- 4) współpraca z właściwymi organami administracji rządowej w województwie, organami innych inspekcji, urzędami celnymi, Policją, jednostkami samorządu terytorialnego oraz państwowymi jednostkami organizacyjnymi realizującymi politykę rolną państwa;
- 4a) współpraca z jednostkami organizacyjnymi pełniącymi funkcję agencji płatniczych w zakresie realizacji Wspólnej Polityki Rolnej;
- 5) współpraca z organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się jakością handlową artykułów rolno-spożywczych oraz ich obrotem międzynarodowym lub uczestnictwo w pracach tych organizacji;
- 6) udzielanie informacji i szkolenie w zakresie przepisów i wymagań dotyczących jakości handlowej lub ustalania klas jakości handlowej oraz metod i badań artykułów rolno-spożywczych;
- 7) współpraca z urzędowymi jednostkami kontrolnymi w innych państwach w zakresie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym wymienianie informacji lub próbek artykułów rolno-spożywczych;
- 8) wykonywanie innych zadań określonych w przepisach odrębnych.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady organizacji Inspekcji, mając na względzie usprawnienie i ujednoczenie funkcjonowania jej organów.
- 2a. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji może dotyczyć również sposobu żywienia i warunków chowu zwierząt, jeżeli informacja w tym zakresie została zadeklarowana przy wprowadzaniu artykułu rolno-spożywczego do obrotu.
- 2b. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia, określić:
 - 1) szczegółowy sposób kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych lub
 - 2) wzory dokumentów związanych z przeprowadzaniem kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, lub
 - 3) wzory dokumentów stwierdzających jakość handlową niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup
 - biorąc pod uwagę konieczność dostosowania sposobu dokonywania kontroli do wymagań związanych ze swobodnym przepływem towarów oraz mając na względzie obowiązki określone w art. 8, 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200, z późn. zm.).
3. Nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych w obrocie detalicznym sprawuje Inspekcja Handlowa.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, na których jest dokonywana kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych sprowadzanych z zagranicy, mając na względzie zabezpieczenie wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych spełniających wymagania w zakresie jakości handlowej oraz uwzględniając możliwości organizacyjne i techniczne Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 17a.

1. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych sprawuje nadzór w zakresie jakości handlowej określonej przepisami Unii Europejskiej odnoszącymi się do:
 - 1) mięsa drobiowego;
 - 2) jaj;
 - 3) tusz wieprzowych;
 - 4) tusz wołowych;
 - 5) tusz innych zwierząt;
 - 6) mięsa pochodzącego z bydła w wieku do 12 miesięcy.

2. Jako laboratorium referencyjne w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej odnoszących się do mięsa drobiowego ustanawia się Centralne Laboratorium Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 17b.

1. Inspekcja wydaje świadectwa potwierdzające pochodzenie mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich, uprawniające do otrzymania refundacji wywozowych, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących warunków udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych rodzajów wołowiny bez kości oraz w przepisach Unii Europejskiej dotyczących przyznawania specjalnych refundacji eksportowych w sektorze wołowiny i cielęciny.
2. Świadectwa, o których mowa w ust. 1, są wydawane na wniosek przedsiębiorcy, złożony na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Inspekcję, po dokonaniu oceny mięsa wołowego w zakresie potwierdzenia jego tożsamości.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:
 - 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
 - 3) informacje o:
 - a) dacie i miejscu uboju oraz liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju, jeżeli wnioskodawca dokonuje uboju,
 - b) dacie i miejscu uboju, liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju oraz dacie i miejscu odkostnienia mięsa i liczbie tusz przeznaczonych do odkostnienia mięsa, jeżeli wnioskodawca dokonuje odkostnienia,
 - c) państwie przeznaczenia.
4. Do oceny mięsa wołowego i wydawania świadectw, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 31 ust. 2 i 3 oraz 5–7 stosuje się odpowiednio.
5. Za dokonanie czynności związanych z oceną mięsa wołowego, przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectw, o których mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości równej opłacie za dokonanie oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej, w sposób i w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 8 pkt 2.

Art. 17c.

1. Inspekcja prowadzi kontrole prawidłowości dokonanych transakcji finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej, z wyłączeniem refundacji eksportowych oraz działań objętych Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich, zwane dalej „kontrolami”.

2. Kontrole są prowadzone na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 485/2008 z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (Dz. Urz. UE L 143 z 03.06.2008 r., str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 485/2008”.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa oraz minister właściwy do spraw rynków rolnych są organami właściwymi do:
 - 1) przeprowadzania analizy ryzyka w rozumieniu rozporządzenia nr 485/2008 w zakresie prawidłowości dokonanych transakcji finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej, z wyłączeniem refundacji eksportowych;
 - 2) opracowywania projektu rocznego planu kontroli, o którym mowa w rozporządzeniu nr 485/2008;
 - 3) przekazywania Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych planu kontroli.
4. Do przeprowadzania kontroli, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 485/2008, stosuje się odpowiednio przepisy art. 24-28.
5. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych protokół z kontroli wraz z dokumentacją jej dotyczącą w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli.

Art. 17d.

1. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwy ze względu na miejsce prowadzenia produkcji jaj jest organem właściwym w sprawie zwolnienia, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady WE nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 163 z 24.06.2008, str. 6, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 589/2008”.
2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, zwane dalej „zwolnieniem”, jest dokonywane w drodze decyzji.
3. Wniosek o zwolnienie zawiera w szczególności:
 - 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
 - 2) kod producenta.
4. Podmiot, który uzyskał zwolnienie jest obowiązany:
 - 1) prowadzić ewidencję jaj nieoznakowanych zawierającą:
 - a) nazwę albo imię i nazwisko i adres odbiorcy jaj,
 - b) miejsce przeznaczenia jaj,
 - c) liczbę lub masę jaj z podaniem daty ich wysłania;
 - 2) informować pisemnie właściwego wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych o zamiarze dostawy jaj do odbiorców

w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, na 14 dni przed każdą wysyłką jaj, podając:

- a) nazwę albo imię i nazwisko oraz adres odbiorcy jaj,
 - b) miejsce przeznaczenia jaj,
 - c) masę lub liczbę wysyłanych jaj.
5. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, na podstawie informacji przekazanych przez wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4 pkt 2, właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej, zgodnie z art. 11 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 589/2008.
6. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych cofa w drodze decyzji zwolnienie, jeżeli podmiot nie wypełnia obowiązków, o których mowa w ust. 4.
7. Właściwy powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informuje właściwego wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych o wydaniu decyzji ograniczającej lub zakazującej produkcji jaj, dotyczącej podmiotu, który uzyskał zwolnienie.
8. W przypadku cofnięcia zwolnienia podmiot może ubiegać się o uzyskanie zwolnienia nie wcześniej niż po upływie 3 lat.
9. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych niezwłocznie powiadamia o zwolnieniu oraz o cofnięciu zwolnienia powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce produkcji jaj oraz Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, który prowadzi wykaz podmiotów, które posiadają zwolnienie.

**zmiany w art. 19
wchodzą w życie z
dn. 24.03.2009 r.
(Dz.U. z 2008 r. Nr
227, poz. 1505)**

Art. 18.

Zadania Inspekcji wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”;
- 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

Art. 19.

1. Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
 - [2. Głównego Inspektora powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.]
- <2. Głównego Inspektora powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.>**

[3. Zastępców Głównego Inspektora, w liczbie do trzech, powołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwy do spraw rynków rolnych odwołuje, na wniosek Głównego Inspektora, jego zastępców.]

<3. Zastępców Głównego Inspektora, w liczbie do 3, powołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwy do spraw rynków rolnych odwołuje, na wniosek Głównego Inspektora, jego zastępców.>

<3a. Stanowisko Głównego Inspektora może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;**
- 2) jest obywatelem polskim;**
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;**
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;**
- 5) posiada kompetencje kierownicze;**
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;**
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Inspektora.**

3b. Informację o naborze na stanowisko Głównego Inspektora ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;**
- 2) określenie stanowiska;**
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;**
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;**
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;**
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;**
- 7) informację o metodach i technikach naboru.**

3c. Termin, o którym mowa w ust. 3b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3d. Nabór na stanowisko Głównego Inspektora przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

3e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

3f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

3g. W toku naboru zespół wylania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

3h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

nowe brzmienie ust. 4 w art. 19 wchodzi w życie z dn. 1.04.2009 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 31, poz. 206)

3i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

3j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

3k. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Główny Inspektor.

3l. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 3a–3j.>

[4. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, na wniosek Głównego Inspektora.]

<4. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, za zgodą Głównego Inspektora.>

5. Zastępcę wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora.

Art. 20.

1. Główny Inspektor koordynuje i nadzoruje działalność Inspekcji.

2. Główny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
3. Wojewódzcy inspektorzy wykonują swoje zadania przy pomocy wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.
4. Wojewódzki inspektor może tworzyć oddziały wojewódzkiego inspektoratu, za zgodą Głównego Inspektora, w szczególności w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b.
5. Główny Inspektor może tworzyć delegatury zamiejscowe Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych nadaje, w drodze zarządzenia, statut Głównemu Inspektoratowi. Statut określa w szczególności organizację Głównego Inspektoratu, rodzaje poszczególnych komórek organizacyjnych, zakres zadań oraz wzór znaku Inspekcji.
7. Pracownicy Inspekcji dokonujący kontroli granicznej artykułów rolno-spożywczych na granicy państwa są obowiązani do noszenia munduru.
8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory i kolor munduru pracowników Inspekcji oraz wzór odznaki Inspekcji, mając na względzie odróżnienie pracowników Inspekcji od innych służb kontroli.

Art. 21.

W rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor, a organem wyższego stopnia – Główny Inspektor.

Art. 22.

1. Organy Inspekcji mogą upoważniać pracowników Inspekcji do załatwiania spraw w ich imieniu, w tym do wydawania decyzji administracyjnych.
2. Organy Inspekcji do wydawania decyzji administracyjnych mogą upoważniać pracowników, którzy:
 - 1) ukończyli studia wyższe;
 - 2) posiadają kwalifikacje potwierdzone co 5 lat zdaniem egzaminu z zakresu towaroznawstwa i obowiązujących przepisów o jakości handlowej przed komisją kwalifikacyjną, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Rozdział 4

Postępowanie kontrolne

Art. 23.

1. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz warunków składowania i transportu tych artykułów ma na celu sprawdzenie, czy:

- 1) artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta;
 - 2) artykuły rolno-spożywcze są składowane lub transportowane w sposób zapewniający zachowanie ich właściwej jakości handlowej;
 - 3) ilość i jakość składowanego artykułu rolno-spożywczego są zgodne z ustalonymi warunkami składowania.
2. Kontrola obejmuje co najmniej jedną z następujących czynności:
- 1) sprawdzenie dokumentów umożliwiających identyfikację artykułu rolno-spożywczego, atestów jakościowych, wyników badań laboratoryjnych oraz innych dokumentów świadczących o jego jakości handlowej;
 - 2) sprawdzenie opakowania, oznakowania, prezentacji artykułu rolno-spożywczego oraz warunków jego przechowywania i transportu;
 - 3) oględziny artykułu rolno-spożywczego;
 - 4) pobranie próbek i wykonanie badań laboratoryjnych;
 - 5) ustalenie klasy jakości artykułu rolno-spożywczego;
 - 6) sprawdzanie sposobu produkcji artykułu rolno-spożywczego lub prawidłowości przebiegu procesu technologicznego, o ile wynika to z odrębnych przepisów.
3. Kontrole jakości handlowej owoców i warzyw wyprodukowanych i dostarczonych w danym roku gospodarczym przetwórcom, w rozumieniu przepisów o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych, prowadzone są na podstawie planu kontroli uzgodnionego z Prezesem Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, na wniosek dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa właściwego ze względu na siedzibę przetwórcy lub organizacji producentów.

Art. 24.

Główny Inspektor, wojewódzcy inspektorzy oraz upoważnieni przez nich pracownicy Inspekcji, realizując zadania określone w ustawie oraz w odrębnych przepisach, uprawnieni są do:

- 1) wstępu do pomieszczeń lub do środków transportu kontrolowanych jednostek;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 3) żądania okazywania dokumentów związanych z przedmiotem kontroli;
- 4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań.

[Art. 25.

1. *Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych pracownik Inspekcji okazuje legitymację służbową oraz pisemne upoważnienie do przeprowadzania kontroli oraz zapoznaje kontrolowanego z jego prawami i obowiązkami.*

2. *Kontrola, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a, odbywa się w obecności kierownika kontrolowanej jednostki, a w razie jego nieobecności – osoby upoważnionej lub innego pracownika.]*

<Art. 25.

- 1. Kontrolę działalności gospodarczej przedsiębiorcy przeprowadza pracownik Inspekcji po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.**
- 2. Kontrola działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a, odbywa się w obecności kierownika kontrolowanej jednostki, a w razie jego nieobecności – osoby przez niego upoważnionej.**
- 3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do kontroli działalności podmiotów niebędących przedsiębiorcami.>**

Art. 26.

1. Dokumenty, artykuły rolno-spożywcze i inne przedmioty podlegające kontroli oraz pomieszczenia, w których dokonuje się czynności kontrolnych, o których mowa w art. 23 ust. 2, mogą być zabezpieczone w sposób określony w art. 27, jeśli jest to niezbędne dla dokonania kontroli.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy artykułów rolno-spożywczych ulegających szybkim zmianom biochemicznym.

Art. 27.

1. Zabezpieczenie dokumentów i innych przedmiotów, z zastrzeżeniem ust. 2, następuje przez dokonanie co najmniej jednej z następujących czynności:
 - 1) oddanie ich na przechowanie jednostce kontrolowanej w oddzielnym i opieczętowanym schowku lub pomieszczeniu;
 - 2) opieczętowanie ich i oddanie za pokwitowaniem na przechowanie kierownikowi lub innemu pracownikowi jednostki kontrolowanej;
 - 3) zabranie ich za pokwitowaniem do przechowania przez organ Inspekcji – w przypadku braku możliwości zabezpieczenia i przechowywania w jednostce kontrolowanej.
2. Zabezpieczenie artykułów rolno-spożywczych polega na oddaniu ich pod nadzór kierownikowi lub innemu pracownikowi kontrolowanej jednostki z zakazem wprowadzenia tych artykułów do obrotu.
3. Zabezpieczenie pomieszczeń następuje przez ich zamknięcie i opieczętowanie lub zaplombowanie.

Nowy art. 27a wchodzi w życie z dn. 7.03.2009 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97).

Nowe brzmienie art. 25 wchodzi w życie z dn. 7.03.2009 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97).

<Art. 27a.

Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).>

Art. 28.

1. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół, jeżeli przepisy Unii Europejskiej lub przepisy odrębne w zakresie rynków rolnych nie stanowią inaczej.
2. Protokół zawiera w szczególności:
 - 1) czas trwania kontroli;
 - 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego kontrolę;
 - 3) dane identyfikujące kontrolowanego;
 - 4) opis stanu faktycznego, stwierdzonego w wyniku kontroli, ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości oraz, jeżeli jest to możliwe, z podaniem przyczyn ich powstania, a także osób odpowiedzialnych za ich zaistnienie;
 - 5) opis nieprawidłowości usuniętych w toku kontroli.
- 2a. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wojewódzki inspektor przekazuje kontrolowanemu zalecenia pokontrolne i wzywa do usunięcia nieprawidłowości w określonym terminie.
3. Protokół należy przedstawić kierownikowi jednostki kontrolowanej, a w razie jego nieobecności – zastępcy kierownika lub innej osobie upoważnionej do zastępowania kierownika, a w razie nieobecności tych osób – osobie uczestniczącej w przeprowadzaniu kontroli.
4. Przed podpisaniem protokołu osoby, o których mowa w ust. 3, mają prawo wnieść do niego swoje uwagi.
5. Protokół kontroli podpisuje osoba, o której mowa w ust. 3; w razie odmowy złożenia podpisu przeprowadzający kontrolę zamieści o tym wzmiankę w protokole.
6. Z wykonanych w toku kontroli czynności, w tym zabezpieczenia artykułów rolno-spożywczych, dokumentów lub innych przedmiotów, dokonania oględzin, pobrania próbek lub przeprowadzenia innych dowodów sporządza się odrębne protokoły, chyba że w toku czynności kontrolnych nie stwierdzono nieprawidłowości.
- 6a. O sporządzeniu odrębnych protokołów z wykonania poszczególnych czynności, o których mowa w ust. 6, należy uczynić wzmiankę w protokole kontroli. W razie niestwierdzenia nieprawidłowości powyższe czynności kontrolne dokumentuje się w protokole kontroli.
7. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie wymienionej w ust. 3.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 18, poz. 97.

8. Protokoły z kontroli, o których mowa w art. 23 ust. 3, przekazuje się Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu kontroli.

Art. 29.

1. Wykonując zadania, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a i e, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:
 - 1) zakazać wprowadzania do obrotu artykułu rolno-spożywczego niespełniającego wymagań jakości handlowej lub wymagań w zakresie transportu lub składowania;
 - 2) nakazać poddanie artykułu rolno-spożywczego, o którym mowa w pkt 1, określonym zabiegom;
 - 3) zakazać składowania artykułu rolno-spożywczego w nieodpowiednich warunkach albo jego transportowania środkami transportu nienadającymi się do tego celu;
 - 4) przeklasyfikować artykuł rolno-spożywczy do niższej klasy, jeżeli artykuł ten nie spełnia wymagań jakościowych dla danej klasy jakości handlowej;
 - 5) nakazać zniszczenie artykułu rolno-spożywczego, o którym mowa w pkt 1, na koszt jego posiadacza.
2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, mogą być wydane przed zakończeniem kontroli.
3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.
4. Właściwość miejscową organu Inspekcji w sprawach, o których mowa w ust. 1, ustala się według miejsca przeprowadzenia kontroli.
5. Informacje zawarte w decyzjach, o których mowa w ust. 1, dotyczące zafałszowania artykułów rolno-spożywczych, podaje się do publicznej wiadomości, z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz inne tajemnice podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 30.

1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b, w przypadku stwierdzenia niewłaściwej jakości handlowej organ Inspekcji, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu.
2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 30a. (uchylony).

Art. 30b.

Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, wojewódzki inspektor przekazuje kontrolowanej

jednostce informację pokontrolną zawierającą zwięzły opis ustaleń i wnioski pokontrolne.

Art. 31.

1. Ocena jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwana dalej „oceną”, dokonywana jest na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy.
2. Ocena polega na sprawdzeniu, czy artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.
3. W celu dokonania oceny mogą być przeprowadzone badania laboratoryjne.
4. Po dokonaniu oceny wojewódzki inspektor wydaje świadectwo jakości handlowej.
5. Za dokonanie czynności związanych z oceną, za przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej pobiera się opłaty. W przypadku artykułów rolno-spożywczych przewożonych jednym środkiem transportu, w jednej ładowni lub w jednym kontenerze opłatę pobiera się za jedno świadectwo jakości handlowej oraz za jedną ocenę.
- 5a. Świadectwo jakości handlowej może być wydane podmiotowi, który nie złożył wniosku o dokonanie oceny, jeżeli przedsiębiorca składający wniosek, o którym mowa w ust. 1, wyraził na to zgodę.
6. Do niewniesionych w terminie opłat, o których mowa w ust. 5, mają zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
7. Z przebiegu czynności pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych dla potrzeb oceny sporządza się protokół, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 28 ust. 3–6.
8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi:
 - 1) wzór świadectwa jakości handlowej, mając na względzie potrzebę prawidłowej identyfikacji ocenianej partii artykułów rolno-spożywczych;
 - 2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych stawki opłat za dojazd do miejsca oceny, czynności związane z dokonaniem oceny, badania laboratoryjne i wydawanie świadectw jakości handlowej oraz sposób i termin wnoszenia tych opłat, mając na względzie zakres i rodzaj czynności związanych z dokonaniem oceny oraz rzeczywiste koszty ponoszone w związku z dokonywaniem oceny, przeprowadzaniem badań i wydawaniem świadectw jakości handlowej.

Art. 32.

1. Badania laboratoryjne związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w art. 17, są przeprowadzane w laboratoriach:
 - 1) Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
 - 2) Inspekcji Handlowej.

2. Badania laboratoryjne związane z oceną są przeprowadzane w laboratoriach Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo w innych laboratoriach posiadających akredytację.
 3. W uzasadnionych przypadkach badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przeprowadzane na zlecenie właściwego organu Inspekcji przez inne wyspecjalizowane w danym zakresie laboratoria.
- 3a. Badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są finansowane ze środków Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
4. (uchylony).

Art. 33.

1. Do kontroli, oceny lub ustalania klas jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych stosuje się urządzenia, które uzyskały pozytywną opinię właściwej jednostki, a pomiar dokonany za pomocą tych urządzeń zapewnia otrzymanie obiektywnych i wiarygodnych wyników w zakresie wymagań jakości handlowej.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, metody oceny, dopuszczalne tolerancje błędów oraz jednostki właściwe do wydawania opinii o urządzeniach, o których mowa w ust. 1, mając na względzie potencjał badawczy i zakres działania tych jednostek.

Art. 34.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych w drodze rozporządzenia:

- 1) określi szczegółowe warunki pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych,
 - 2) może określić metody analiz lub inne czynności związane z dokonywaniem kontroli lub oceny niektórych artykułów rolno-spożywczych,
 - 3) może określić szczegółowe warunki ustalania klas jakości handlowej niektórych artykułów rolno-spożywczych
- mając na względzie ich rodzaj i przeznaczenie.

Art. 35.

1. Pobieranie próbek, ustalanie klas jakości handlowej lub sposobu produkcji określonych artykułów rolno-spożywczych na zlecenie zainteresowanych przedsiębiorców mogą, poza pracownikami Inspekcji, przeprowadzać tylko osoby wpisane do rejestru rzeczoznawców, zwane dalej „rzeczoznawcami”.
2. Do rejestru rzeczoznawców mogą być wpisane osoby:
 - 1) które posiadają wiedzę praktyczną i teoretyczną z zakresu zasad klasyfikacji, sposobu produkcji lub pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych danego rodzaju, potwierdzoną zdaniem egzaminem, albo

- 2) wobec których decyzja o uznaniu kwalifikacji, wydana na podstawie przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, stała się ostateczna.
- 2a. Egzamin, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest zdawany co 3 lata przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora.
 3. Rejestr rzeczoznawców prowadzi, według specjalizacji w zakresie rodzajów artykułów rolno-spożywczych, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rzeczoznawcy albo – w przypadku osób niemających miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wojewódzki inspektor właściwy dla województwa mazowieckiego.
 4. Decyzję o wpisie, odmowie wpisu bądź skreśleniu z rejestru rzeczoznawców wydaje wojewódzki inspektor prowadzący rejestr rzeczoznawców.
 5. Osobie wpisanej do rejestru rzeczoznawców wojewódzki inspektor wydaje zaświadczenie o wpisie oraz imienną pieczęć.

Art. 36.

1. Rzeczoznawcy z przeprowadzonych czynności sporządzają protokół.
- 1a. W zakresie ustalania klas jakości tusz zwierząt rzeźnych dopuszcza się sporządzanie protokołów w postaci wydruku komputerowego.
 2. Protokół należy przedstawić kierownikowi jednostki, w której wykonywane są czynności.
 3. Kierownik jednostki ma prawo wnosić do protokołu swoje uwagi. O braku uwag należy uczynić wzmiankę w protokole.
 4. Protokół sporządza się co najmniej w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie, o której mowa w ust. 2.
 5. Protokół przechowuje się co najmniej rok od daty jego sporządzenia, z wyłączeniem protokołu z nadawania klasy tuszom wieprzowym, który przechowuje się przez 4 tygodnie od daty jego sporządzenia.

Art. 37.

1. Skreślenie z rejestru rzeczoznawców następuje z chwilą upływu 3 lat od dnia zdania egzaminu, o którym mowa w art. 35 ust. 2a, chyba że przed upływem tego okresu rzeczoznawca ponownie zda taki egzamin.
2. Skreślenie z rejestru rzeczoznawców przed upływem 3 lat od dnia zdania egzaminu, o którym mowa w art. 35 ust. 2a, następuje w przypadkach:
 - 1) śmierci;
 - 2) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione z winy umyślnej;
 - 3) rezygnacji złożonej przez rzeczoznawcę;
 - 4) nieprzestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących wykonywanych czynności;
 - 5) wykazania oczywistej nieudolności lub niedbałości przy wykonywaniu obowiązków;

- 6) nieuzasadnionej odmowy przeprowadzenia klasyfikacji artykułu rolno-spożywczego;
 - 7) nierzetelnego i stronniczego wykonywania obowiązków.
3. Skreślenie z rejestru rzeczoznawców w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1, następuje z mocy prawa, bez wydania decyzji.

Art. 38.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) sposób przeprowadzania egzaminów, o których mowa w art. 35 ust. 2 oraz w art. 22 ust. 2 pkt 2, sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej, wysokość wynagrodzenia jej członków oraz wzory zaświadczeń o wpisaniu do rejestru rzeczoznawców, pieczęci imiennej rzeczoznawców i protokołów, o których mowa w art. 36, mając na względzie zapewnienie rzetelnej i obiektywnej kontroli artykułów rolno-spożywczych;
- 2) stawki opłat za szkolenie rzeczoznawców oraz za egzaminy kwalifikacyjne na rzeczoznawców, mając na względzie rzeczywiste koszty przeprowadzania szkoleń i egzaminów.

Art. 39.

1. Przedsiębiorcy, u których organy Inspekcji przeprowadziły kontrolę, w tym pobrały próbki, są obowiązani wnieść opłaty za przeprowadzenie czynności związanych z dokonaniem kontroli oraz przeprowadzeniem badań laboratoryjnych tych próbek, jeżeli w wyniku tej kontroli stwierdzono, że artykuły rolno-spożywcze nie odpowiadają wymaganiom w zakresie jakości handlowej wynikającym z przepisów o jakości handlowej lub wymaganiom dodatkowym zadeklarowanym przez producenta.
2. Do niewniesionych w terminie opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w ust. 1, mając na względzie koszty pobrania próbek, koszty dojazdu osób pobierających próbki, a także koszty przeprowadzonych badań laboratoryjnych i innych czynności związanych z dokonaniem kontroli.

Rozdział 5

Przepisy karne i kary pieniężne

Art. 40.

1. Kto:

- 1) (uchylony),
- 2) (uchylony),
- 3) stosuje do oceny lub ustalenia klas jakości artykułów rolno-spożywczych urzędnicy, które nie uzyskały pozytywnej opinii właściwej jednostki,

- 4) składa lub transportuje artykuły rolno-spożywcze w sposób niezapewniający utrzymania ich właściwej jakości handlowej,
 - 5) nie zgłasza wojewódzkiemu inspektorowi podjęcia albo prowadzenia lub zaprzestania prowadzenia działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania lub obrotu artykułami rolno-spożywczymi
- podlega karze grzywny.

2. Kto:

- 1) nie prowadzi klasyfikacji jaj zgodnie z art. 4 rozporządzenia nr 589/2008 oraz częścią A rozdziału II załącznika XIV do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz. Urz. UE L 299 z 16.11.2007, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1234/2007”,
 - 2) nie klasyfikuje, nie pakuje lub nie znakuje jaj zgodnie z art. 6 rozporządzenia nr 589/2008,
 - 3) nie znakuje opakowań transportowych zgodnie z art. 7 rozporządzenia nr 589/2008,
 - 4) wprowadza do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jaja nieoznakowane zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 589/2008,
 - 5) nie znakuje jaj kodem producenta zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 589/2008,
 - 6) będąc producentem, nie prowadzi ewidencji zgodnie z art. 20 rozporządzenia nr 589/2008,
 - 7) prowadząc punkt odbioru, nie prowadzi ewidencji zgodnie z art. 21 rozporządzenia nr 589/2008,
 - 8) prowadząc zakład pakowania, nie prowadzi ewidencji zgodnie z art. 22 rozporządzenia nr 589/2008
- podlega karze grzywny.

3. (uchylony).

4. Kto:

- 1) prowadząc rzeźnię:
 - a) nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1538/91 z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1906/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz. Urz. WE L 143 z 7.06.1991, str. 11, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 272, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1538/91”,
 - b) nie prowadzi systematycznej kontroli zawartości wody wchłoniętej albo prowadzi ją niezgodnie z przepisami art. 14a ust. 3 i art. 14b ust. 3 rozporządzenia nr 1538/91 lub nie podejmuje czynności określonych w art. 14a ust. 3 lub art. 14b ust. 3 tego rozporządzenia,

- 2) będąc producentem nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1538/91,
- 3) będąc producentem pasz lub dostawcą pasz nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2a rozporządzenia nr 1538/91,
- 4) prowadząc zakład wylęgowy nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2b rozporządzenia nr 1538/91,
- 5) prowadząc rzeźnię nie wykonuje czynności, o których mowa w art. 14a ust. 2 lub art. 14b ust. 2 rozporządzenia nr 1538/91

– podlega karze grzywny.

4a. Kto, wbrew obowiązkowi określone w art. 5 rozporządzenia nr 485/2008, nie udostępnia dokumentów lub nie udziela informacji objętych zakresem kontroli

– podlega karze grzywny.

4b. Kto:

- 1) prowadzi klasyfikację tusz wieprzowych lub wołowych nie posiadając uprawnień rzeczoznawcy,
- 2) wykonuje czynności związane z klasyfikacją lub ustalaniem masy tusz wieprzowych niezgodnie z wymaganiami określonymi w:
 - a) części B załącznika V do rozporządzenia nr 1234/2007 lub
 - b) art. 2 lub 3, lub załączniku I do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2967/85 z dnia 24 października 1985 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych (Dz.Urz. WE L 285 z 25.10.1985, str. 39, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 252, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2967/85”, lub przepisach wydanych na podstawie art. 2 tego rozporządzenia,
- 3) wykonuje czynności związane z klasyfikacją tusz wołowych niezgodnie z wymaganiami określonymi w:
 - a) części A załącznika V do rozporządzenia nr 1234/2007 lub
 - b) art. 1 lub 2, lub załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 563/82 z dnia 10 marca 1982 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 ustanawiającego rynkowe ceny dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.Urz. WE L 67 z 11.03.1982, str. 23, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 118, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 563/82”, lub
 - c) (uchylona),
 - d) załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 103/2006 z dnia 20 stycznia 2006 r. przyjmującego dodatkowe przepisy dla stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz bydła dojrzałego (Dz.Urz. WE L 17 z 21.01.2006, str. 6), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 103/2006”,

- 4) nie dokumentuje w sposób określony w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo niewłaściwie dokumentuje czynności z zakresu klasyfikacji lub ustalania masy tusz wieprzowych lub wołowych

– podlega karze grzywny.

4c. Kto, prowadząc rzeźnię świń:

- 1) nie poddaje klasyfikacji lub ustalaniu masy tusz wieprzowych zgodnie z wymaganiami określonymi w części B załącznika V do rozporządzenia nr 1234/2007,
- 2) nie przechowuje dokumentacji z czynności nadawania klas tuszom wieprzowym przez okres, o którym mowa w art. 36 ust. 5,
- 3) nie poddaje klasyfikacji tusz wieprzowych metodami klasyfikacji zatwierdzonymi decyzją Komisji Europejskiej 2005/240/WE z dnia 11 marca 2005 r. zatwierdzającą metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Polsce (Dz.Urz. WE L 74 z 19.03.2005, str. 62),
- 4) nie znakuje tusz wieprzowych zgodnie z art. 43 lit. m rozporządzenia nr 1234/2007,
- 5) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 15a ust. 3c lub 3d, w terminie określonym w art. 15a ust. 3e

– podlega karze grzywny.

4d. Kto, prowadząc rzeźnię bydła:

- 1) nie poddaje klasyfikacji lub ustalaniu masy tusz wołowych zgodnie z wymaganiami określonymi w:
 - a) części A załącznika V do rozporządzenia nr 1234/2007,
 - b) załączniku I do rozporządzenia nr 103/2006,
 - c) art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 344/91 z dnia 13 lutego 1991 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.Urz. WE L 41 z 14.02.1991, str. 15, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 125, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 344/91”,
- 2) nie przechowuje dokumentacji z czynności nadawania klas tuszom wołowym w okresie, o którym mowa w art. 36 ust. 5,
- 3) nie przekazuje wyników klasyfikacji tusz wołowych dostawcom zwierząt zgodnie z art. 1 ust. 5 rozporządzenia nr 344/91,
- 4) nie znakuje tusz wołowych zgodnie z art. 1 rozporządzenia nr 344/91,
- 5) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 15a ust. 3c lub 3d, w terminie określonym w art. 15a ust. 3e

– podlega karze grzywny.

4e. Kto:

- 1) prowadząc rzeźnię, nie klasyfikuje bydła w wieku do 12 miesięcy zgodnie z pkt II załącznika XIa do rozporządzenia nr 1234/2007,

- 2) nie znakuje zgodnie z pkt IV załącznika XIa do rozporządzenia nr 1234/2007 mięsa, o którym mowa w pkt I załącznika XIa do tego rozporządzenia
 - podlega karze grzywny.
5. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1-4e, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 40a.

1. Kto:

- 1) uniemożliwia organowi Inspekcji lub organowi Inspekcji Handlowej przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”;
 - 2) utrudnia organowi Inspekcji lub organowi Inspekcji Handlowej przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
 - 3) wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł;
 - 4) wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł;
 - 5) nie poddaje klasyfikacji lub ustalaniu masy tusz wieprzowych lub wołowych, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł.
2. Kto nie usunął nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli w terminie określonym w zaleceniach pokontrolnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia.
 3. Kto wprowadza ponownie do obrotu produkt tego samego rodzaju, który nie odpowiada jakości handlowej ze względu na tę samą wadę, podlega karze pieniężnej ustalonej – w zależności od stwierdzonej wady – zgodnie z ust. 1 pkt 3 lub 4, podwyższonej o wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli.

4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3, wymierza, w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.
5. Ustalając wysokość kary, wojewódzki inspektor albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.
6. Termin zapłaty kary pieniężnej wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.
7. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej.
8. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁴⁾).

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41. (pominięty).

Art. 42. (pominięty).

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 43.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz pracownicy Centralnego Inspektoratu Standaryzacji stają się pracownikami Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 23¹ Kodeksu pracy.

Art. 44.

Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzone przez organy Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, na podstawie ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 23, poz. 293, Nr 89, poz. 991 i Nr 114, poz. 1191 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 19) oraz przez Centralny Inspektorat Standaryzacji, na podstawie ustawy z dnia 12 września 1996 r. o państwowym nadzorze standaryzacyjnym

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671 oraz z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320.

towarów rolno-spożywczych w obrocie z zagranicą (Dz.U. Nr 124, poz. 584), przejmują odpowiednio do zakresu swojego działania organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 45.

W okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy do wydawania decyzji administracyjnych mogą być upoważniani pracownicy Inspekcji niespełniający warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2.

Art. 46.

Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) nieruchomości, będące w trwałym zarządzie, oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie Głównego Inspektoratu Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz wojewódzkich inspektoratów skupu i przetwórstwa artykułów rolnych, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwały zarząd lub w zarząd Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i wojewódzkich inspektoratów;
- 2) nieruchomości, stanowiące własność Centralnego Inspektoratu Standaryzacji, stają się własnością Skarbu Państwa pozostającą w trwałym zarządzie Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a pozostałe mienie, stanowiące własność Centralnego Inspektoratu Standaryzacji lub mienie Skarbu Państwa będące we władaniu Centralnego Inspektoratu Standaryzacji, staje się z mocy prawa mieniem Skarbu Państwa, będącym w zarządzie Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 3) wierzytelności i zobowiązania Głównego Inspektoratu Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz Centralnego Inspektoratu Standaryzacji stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 4) wierzytelności i zobowiązania wojewódzkich inspektoratów skupu i przetwórstwa artykułów rolnych stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 46a.

Ilekróć w przepisach odrębnych jest mowa o:

- 1) Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych – należy przez to rozumieć Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 2) Głównym Inspektorze Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych – należy przez to rozumieć Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 3) wojewódzkim inspektorze skupu i przetwórstwa artykułów rolnych – należy przez to rozumieć wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;

- 4) Głównym Inspektoracie Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych – należy przez to rozumieć Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 5) wojewódzkim inspektoracie skupu i przetwórstwa artykułów rolnych – należy przez to rozumieć wojewódzki inspektorat jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 47. (pominięty).

Art. 48.

Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 30 czerwca 1970 r. o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 23, poz. 293, Nr 89, poz. 991 i Nr 114, poz. 1191 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 19);
- 2) ustawa z dnia 12 września 1996 r. o państwowym nadzorze standaryzacyjnym towarów rolno-spożywczych w obrocie z zagranicą (Dz.U. Nr 124, poz. 584).

Art. 49.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.